

Constituția? Un fleac, am ciuruit-o

PAG. 5

Mesaj din Viena: Nu schimbați sistemul de învățământ!

PAG. 6

Experiment monstruos la vârful Guvernului, acolo unde nici măcar "oamenilor președintelui" nu le vine să creadă cât de ușor le-a fost să-i pună pe "hamsterii" de partid precum Ludovic Orban, Florin Cițu, Marcel Vela, Ion Ștefan sau Violeta Alexandru să "învârtă roțița" dând nebunește din "lăbuțe", de dimineața devreme și până noaptea târziu.

Lovitura lui Tache

EXCLUSIV

Hamsterii lui Klaus Iohannis!

PAG. 2-3

V-A OBLIGAT CINEVA SĂ-I APRECIATI BANANA DE 120.000 DE DOLARI?

O banană "înramată" cu bandă adezivă a fost vândută cu 120.000 de dolari, la Miami. Lucrarea îi aparține lui Maurizio Cattelan. Ce au înțeles ziaricii și intelectualii de pe facebook din "banana de artă"? Că a crescut prețul bananelor, că banana era de la alimentară, că banana se va strica și că banana nu face atâția bani.

N-a vândut nimeni nicio banană. Un impresar a (re)poziționat un artist. Există agenți, curatori, galeriști (eu simplific și îi numesc impresari) care vând tablouri care încă n-au fost pictate. Ideea transmisă e "dacă artistul a vândut cu 120.000 de dolari o banană, vă dați seama cât costă o sculptură făcută de el?" Pe ziarici și pe feisbucari îi surprind niște trucuri vechi. În America, șmecheria asta se numește "Artă efemeră și flotantă" și se practică de zeci de ani. Nu se mai vorbește despre galerii de artă și tablouri, ci despre spații și traectorii. Impresarul bagabont și Cattelan n-au vândut o banană. Au vândut o traectorie. Iar un critic la fel de escroc ar putea scrie că "lucrarea trebuie interpretată ca o intersecție a toamnei cu sexualitatea." Am și un titlu. "Penisul lui Terente încovoiat sub asfințitul vegetal". În anii '80, Julian Schnabel a lipit pe un panou niște farfurii mănânte de mâncare. Iar Basquiat a umplut zidurile din New York cu inscripția SOS sau așa ceva, care însemna Same Old Shit. Cea mai scumpă lucrare a lui Basquiat s-a vândut cu 110 milioane de dolari. O măzgăleală, așa zice, dacă n-ai ști cât au muncit impresarii să-l poziționeze pe piață. Și Andy Warhol pe patul

Răzvan Ioan
BOANCHIS

din atelier. Adrian Ghenie e cu zece clase peste Basquiat. Are impresari, are și talent, are și tehnică. Dacă mă întrebați pe mine, Ghenie este cel mai important român în viață. Cea mai scumpă lucrare a lui a fost una de 10 milioane de dolari. Dar e scandalos de tânăr - 42 de ani. Ghenie ia 16% din prețul unui tablou vândut.

La nivelul asta, 120.000 de dolari înseamnă deschiderea la poker. Geambașul de artiști i-a dezgustat pe neprețpuți ("vreau să atragem dezgustul întregii lumi", i-a zis Picasso lui Kahnweiler, impresarul cubiștilor), a creat un curent (e pretențios spus) și l-a convins pe colecționarul miliardar că și-a cumpărat un loc în istorie cu o sumă ridicolă.

Totul s-a schimbat în artă. Un tablou proaspăt, făcut de un artist "virgin", pe o temă hapciupalitică, a ajuns să concureze, ca estimare, capodoperele "curvelor bătrâne de la Luvru". Muzeele din Europa au Renașterea, iar America trebuia să le dea la mir cu ceva. Cu expresionismul abstract, cu Pop-Art și cu ce-o mai fi acum, fiindcă artă a prins viteza știrilor din presă. Dacă pleci câteva zile în vacanță, nu te întorci relaxat. Te întorci depășit.

Carol Quintil s-a aplecat să-i ridice pensula lui Tizian. Maestrul venețian avea 85 de ani, iar Împăratul se temea că pictorul va muri înainte să-i termine portretul. În viitorul apropiat, un pictor indian sau sirian, care a studiat Istoria Artei uitându-se la meciurile de box ale lui Mike Tyson, îl va mușca de ureche pe Trump și va sparge piața de artă. Vă dați seama ce s-ar întâmpla dacă un impresar ar convinge-o pe Greta Thunberg să intre pe felie? Activista ar desena o pisicuță, că mai mult n-o duce mintea, iar impresarul ar pretinde că expune o hermină nimicită de poluare. Licitația ar începe de la un milion de dolari. La a treia strigare ar fi ușor cinci milioane.

National

Cotidian fondat în 1997

Anul XXIII • Nr. 6482 • LUNI, 9 DECEMBRIE 2019 • 5 LEI

Avocat mort după 20 de ore de audieri la DIICOT

PAG. 4

Principalii actori ai Justiției au intrat în panică după ce un avocat a decedat în urma unui accident rutier. Apărătorul plecase de la o anchetă după 20 de ore de audieri la DIICOT Dâmbovița. "Trebuie să avem în vedere că viața și sănătatea tuturor trec înaintea justiției și adevărului", declară cei de la UNBR. Doar că avocații sunt extenuați de munca la care sunt supuși zi de zi.

Trădare! Vela amână sporurile. Politistii ies în stradă

PAG. 8-9

Bombă! ANSVSA, acuzată că a sabotat 12 ani peștele românesc

PAG. 11

Trump, politica lui Bulă

PAG. 15

Jandarmeria, îngropată în procesese

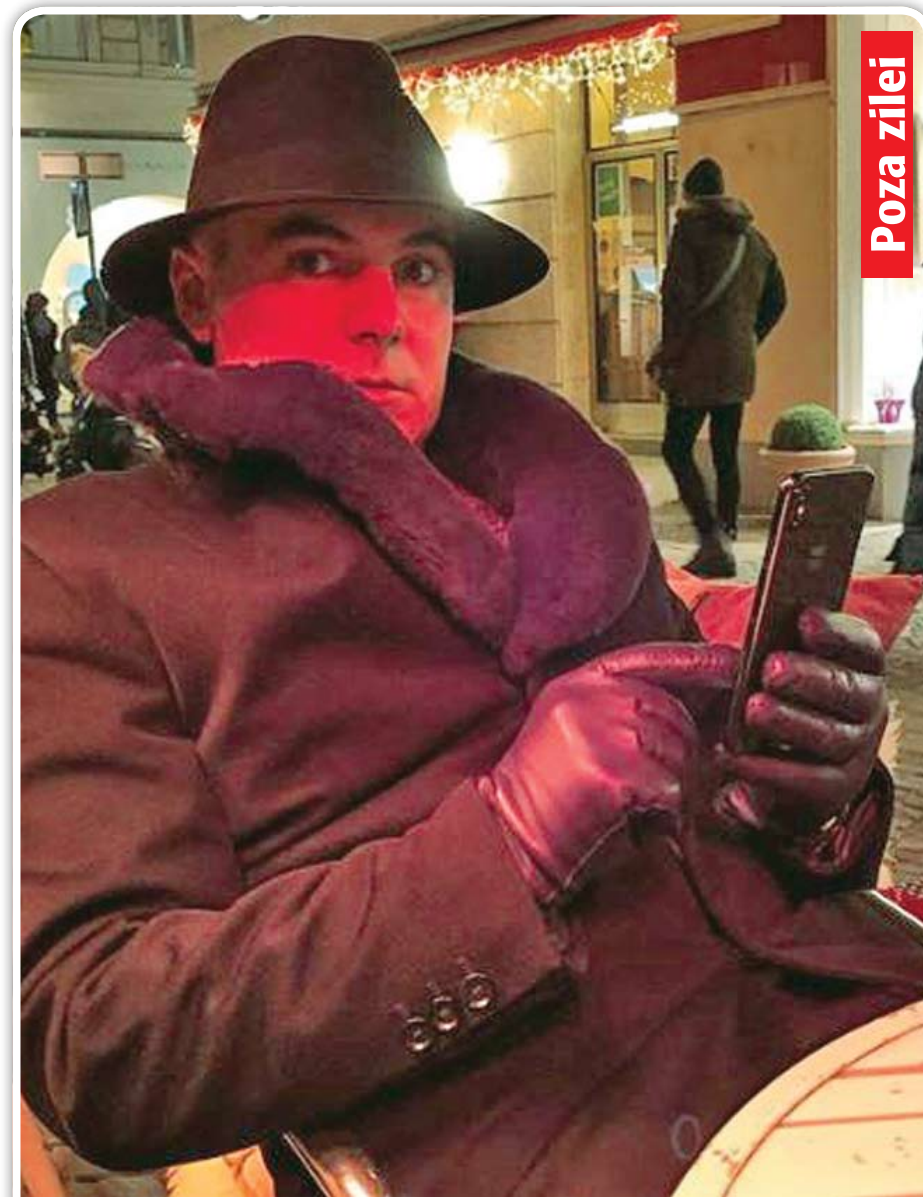
PAG. 6-7

PAG. 4

Franța, în pragul revoluției

PAG. 9

Poza zilei

Rareș Bogdan, prin Europa.
I-a distrat și pe alții, nu numai pe noi

1€ ➔ 4.7785 lei
1\$ ➔ 4.3069 lei
1CHF ➔ 4.3582 lei

Bitcoin BTC ➔

\$ 7.554

Ripple XRP ➔

\$ 0,2290

Ethereum ETH ➔

\$ 149,18

59484905400171 06482

Apariția în peisajul bucureștean a Hotelului InterContinental, nume deținut de un consorțiu american, în capitala unui stat din blocul estic, în plin Război Rece, se poate explica la fel de ușor precum prezența grupului Renault sau a fabricii Pepsi Cola în România acelor timpuri. Vorbim despre perioada de deschidere a regiunii de la București, a lui Nicolae Ceaușescu în special, față de Occident, totul culminând cu gestul din 1968, când liderul Partidului Comunist Român avea să condamnă public și răspicat agresiunea statală sovietică în Cehoslovacia. Acordul dintre statul român și InterContinental Hotels Corp., filială a PanAm Airlines, care implica ridicarea în inima Capitalei a unui hotel de 5 stele, s-a semnat în iarna anului 1967, contractul (unul de tip franciză) fiind posibil și ca urmare a lobby-ului făcut de Tower International, companie americană controlată de industriașul Cyrus Eaton Jr., care și-a făcut o reputație în acele timpuri cooptând mai multe țări socialiste ca parteneri comerciali. Cu sau fără sprijinul lui Eaton, cert este că IHC a realizat în perioada respectivă mai multe

proiecte de acest gen. În țările membre ale Pactului de la Varșovia. Construcția InterContinental-ului a început efectiv în 1968, concomitent cu ridicarea în același perimetru a localului Teatrului Național București, locul ales pentru cele două proiecte-surori fiind un teren viran din preajma intersecției de la Piața Universității, un maidan pe amplasamentul căruia ar fi trebuit să se zidească, încă din anii '20, o monumentală clădire destinată Primăriei București. De nașterea Inter-ului, în care statul român a pompat milioane de dolari, s-a ocupat un grup de arhitecți de la I.P. Proiect București, în frunte cu Romeo Belea, Dinu Hariton, Gheorghe Nădrag și Ion Moscu. Belea s-a retras pe parcurs, fiind implicat și în realizarea Teatrului Național. Lucrările la hotel au durat trei ani, InterContinental-ul bucureștean - un rezultat conglomerat al gândirii și ideilor tuturor părților implicate, coordonat într-un rezultat compatibil - fiind inaugurat pe 23 mai 1971. Construirea Inter-ului a fost finanțată de statul român, tot partea română obținând și dreptul de operare. Primii turiști cazați aici au fost străini,

aduși special pe calea aerului de PanAm. Înalt de 86 de metri, Hotelul InterContinental a devenit după darea sa în folosință primul zgârie-nori autentic al Bucureștilor, fiind cu 33,5 metri mai înalt decât Palatul Telefoanelor, ridicat de americani în perioada interbelică. În orice caz, discutăm despre primul cel mai înalt hotel construit vreodată în România. Amplasat din punct de vedere geografic la Kilometrul 0 al Capitalei, Muzeul Național de Istorie a României și Muzeul Național de Artă se află la doar 15 minute de mers pe jos, InterContinental-ul bucureștean impresionează nu doar prin abundența de elemente retro combinate cu tehnologie modernă, calitatea serviciilor sau funcționalitatea, ci și prin superba panoramă pe care o oferă, hotelul beneficiind de un "view" complet asupra tuturor părților orașului. Nu ignorați cea mai înaltă piscină interioară din oraș, amenajată la etajul 22. InterContinental București a fost și a rămas un simbol al Capitalei. Inclusiv al Revoluției Române - vezi Baricada de la Inter - dar și transformarea lui, în acel decembrie 1989, într-un veritabil centru

de presă pentru corespondenții străini. Printre oaspeții de seamă care i-au călcat pragul s-au numărat, de-a lungul timpului, Bjorn Borg, Luciano Pavarotti, Prințul Hassan al Iordaniei, Demis Roussos, Shimon Peres, Jose Carreras, Latoya Jackson, Jacques Yves Cousteau, Richard Clayderman, Bill Gates etc. În acest an, iconicul hotel din centrul Bucureștilor a sărbătorit 48 de ani de la inaugurare. Să nu uităm! Aici s-au turnat câteva secvențe din populare comedii românești precum Nea Mărin Miliardar sau seria B.D.

**Material realizat în cadrul
„DESTINATION: BUCUREȘTI“
- Program Cultural derulat de
Primăria Municipiului București
prin Administrația Monumentelor
și Patrimoniului Turistic**

